

port hebben gehad en wat de weezen betreft, alléén indien zij in het sub 1 bedoeld geval verkeerden.

En zal deze resolutie in het Gouvernements-blad worden geplaatst.

Paramaribo, den 17den Mei 1862.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commies, belast met de functiën
van den Gouvernements-Secretaris,
J. E. WESENHAGEN.

(N°. 4.) RESOLUTIE van den 3 Julij 1862, No. 1, betreffende het verleen van vrijen overvoer aan gepensioneerde civile Ambtenaren en Officiëren van de landmagt in West-Indië met hun wettig gezin.

De Gouverneur der Kolonië Suriname.

Gelezen hebbende de missive van den Minister van Koloniën, dd. 28 Mei jl., La. C No. 32/151, handelende over het verleen van vrijen overvoer aan gepensioneerde civile ambtenaren en officieren van de landmagt in West-Indië met hun wettig gezin;

Heeft goedgevonden en verstaan :

Krachtens de magtiging, vervat in de aangehaalde Ministeriële missive, te bepalen, dat voortaan aan civile ambtenaren en aan officieren van de landmagt in West-Indië, nadat zij de dienst met pensioen verlaten hebben, en wanneer zij het verlangen, eenmaal, met hun wettig gezin, voor rekening van den lande, transport zal worden verleend van Suriname naar Nederland, of ook van Suriname naar Curaçao en onderhoorigheden, in welk laatste geval echter alle verder regt op vrij transport verloren gaat.

En zal deze resolutie in het Gouvernements-blad worden geplaatst.

Paramaribo, den 3 Julij 1862.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commies, belast met de functiën
van den Gouvernements-Secretaris,
J. E. WESENHAGEN.

N°. 5.) RESOLUTIE van den 29 Julij 1862, No. 3, bepalende de plaatsing in het Gouvernements-blad van het Koninklijk besluit van den 31 Mei 1862, No. 70, waarbij wordt aangevuld art. 10 van het Reglement op het verleen van pensioenen aan burgerlijke ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische Koloniën en aan derzelver weduwen en na te laten onderlooze wettige kinderen, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 7 October 1848, No. 72 (G. B. van dat jaar No. 13).

De Gouverneur der Kolonië Suriname;

Ontvangen hebbende bij ministeriële missive van den 28sten Junij d. j., La. B, No. 1/178, ter uitvoering een afschrift van het Koninklijk besluit van den 31 Mei te voren No. 70, waarbij wordt aangevuld art. 10 van het Reglement op het verleen van pensioenen aan burgerlijke ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische koloniën en aan derzelver weduwen en na te laten onderlooze wettige kinderen, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 7 October 1848, No. 72, (G. B. No. 13);

Heeft goedgevonden en verstaan :

Te bepalen dat het vermeld besluit, achter deze resolutie, in het Gouvernements-blad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 29 Julij 1862.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commies, belast met de functiën
van den Gouvernements-Secretaris,
J. E. WESENHAGEN.

31 Mei 1862, No. 70.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Koloniën dd. 4 April 1862, Litt. B, No. 22, strekkende tot aanvulling van art. 10 van het Reglement op het verleen van pensioenen

aan burgerlijke ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische Koloniën en aan derzelver weduwen en na te laten onderlooze wettige kinderen, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 7 October 1848, No. 72.

Gelet op Onze besluiten van 20 Mei 1850, No. 43; 28 Maart 1852, No. 45 en 7 Julij 1860, No. 58.

Den Raad van State gehoord (advies van den 2 Mei 1862, No. 6).

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Koloniën van den 28 Mei 1862, Litt. B, No. 37.

Hebben goedgevonden en verstaan :

Eenig Artikel.

Art. 10 van voormeld Reglement wordt gelezen als volgt:
„Wanneer het pensioen wordt verleend vóór de vervulling van den bepaalden diensttijd van twintig jaren, ondergaat het voor dien diensttijd in art. 9 vastgestelde cijfer een vermindering van één twintigste gedeelte voor elk ontbrekend dienstjaar; met dien verstande nogtans dat het pensioen eens ambtenaars, die door ambtsverrigtingen voor de actieve dienst onbekwaam is geworden, in geen geval beneden de helft van het bovengemeld cijfer wordt vastgesteld.”

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering dezes, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State, tot informatie.

's Gravenhage, den 31 Mei 1862.

(Get.)

WILLEM.

De Minister van Koloniën,

(Get.)

G. H. UHLENBECK.

Accordeert met deezelfs Origineel,
De Secretaris-Generaal
bij het Ministerie van Koloniën,

(Get.)

FEITH.

Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris-Generaal,

(Get.)

FEITH.

Voor eensluidend afschrift,
De Hoofd-Commies, belast met de functiën
van den Gouvernements-Secretaris,
J. E. WESENHAGEN.

(N°. 6.) RESOLUTIE van 3den October 1862 No. 1, waarbij afgekondigd wordt de wet van den 8sten Augustus 1862, houdende opheffing der slavernij in de kolonie Suriname (Staatsblad No. 164),

De Gouverneur der Kolonië Suriname;

Ontvangen hebbende bij Missive van den Minister van Koloniën, dd. 27 Augustus 1862 La. B No. 34/244, den last tot afkondiging van de wet van den 8 Augustus 1862, houdende opheffing der slavernij in de kolonie Suriname Staatsblad No. 164;

Heeft goedgevonden en verstaan :

te bepalen, dat de vermeldde wet, achter deze resolutie, in het Gouvernements-blad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 3den October 1862.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commies, belast met de functiën van den
Gouvernements-Secretaris,
J. E. WESENHAGEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(No. 164.) WET van den 8sten Augustus 1862, houdende opheffing der slavernij in de kolonie Suriname.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doen te weten:

Alzoo wij in overweging genomen hebben, dat het welbegrepen belang der kolonie Suriname de opheffing der slavernij vordert;

En willende tevens voorzien in de middelen tot behoud en zooveel mogelijke uitbreiding van den landbouw en de nijverheid in die kolonie;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

EERSTE HOOFDSTUK.

Algemeene grondslagen.

Artikel 1. De slavernij in de kolonie *Suriname* is opgeheven op den éersten Julij 1863.

Art. 2. Aan de eigenaren van slaven wordt, ter zake van de opheffing der slavernij, tegemoetkoming toegekend.

Art. 3. De krachtens art. 1 vrijgemaakten staan van den 1sten Julij 1863 onder een bijzonder toezigt van den Staat, voor den tijd van hoogstens tien jaren.

Art. 4. De vrije kolonisatie van *Suriname* wordt van staatswege aangemoedigd.

Voor den aanvoer van vrije arbeiders in *Suriname* worden van staatswege premien uitgelooft gedurende hoogstens vijf jaren na afkondiging dezer wet.

Het gezamenlijk bedrag dier premien kan de som van een millioen gulden niet te boven gaan.

De voorwaarden, welke vervulling noodig is om aanspraak op nitbetaling dier premien te verkrijgen, worden door Ons vastgesteld, en het toezigt, op den aanvoer door de Regering te houden, wordt door Ons geregeld.

TWEDE HOOFDSTUK.

Van de tegemoetkoming.

Art. 5. Binnen dertig dagen na de afkondiging dezer wet in de kolonie *Suriname*, wordt door alle eigenaren van slaven of hunne gevolmagtigden ter Gouvernements-Secretarie ingeleverd een borderel van aangifte in duplo, vermeldende:

de namen der plantages waartoe de slaven behooren; de namen en woonplaatsen der eigenaren, of hunner gevolmagtigden; de namen, het geslacht, den ouderdom, het bedrijf of beroep en de godsdienst der hun toebehoorende slaven, met opgaaf dergenen, die recht op manumissie hebben verkregen, en van de zoodanigen, die door de bevoegde commissie gerangschikt zijn onder de *suspecten* van besmetting door de ziekten van melaatsheid en elephantiasis.

Van de inlevering van dit borderel wordt een bewijs aan den inleveraar uitgereikt.

Art. 6. Bij verzuim van de eigenaren of hunne gevolmagtigden om het in art. 5 vermelde borderel binnen den gestelden termijn in te leveren, wordt het van gouvernementswege opgemaakt, en komen de daarvoor gemaakte kosten voor rekening van den nalatige.

Art. 7. De borderellen van aangifte, bedoeld in de beide voorgaande artikelen, worden, binnen een door den Gouverneur van *Suriname* te bepalen korten termijn, van gouvernementswege vergeleken met de aanwezige slaven en, zooveel noodig, met de registers.

Art. 8. De tegemoetkoming voor slaven, onverschillig of zij tot plantages en gronden behooren, of als particuliere slaven bekend staan, en zonder onderscheid van ouderdom of geslacht, wordt bepaald op f 300 voor ieder hoofd. Voor slaven, die recht op manumissie hebben verkregen, op f 60 voor ieder hoofd.

Art. 9. Voor tegemoetkoming komen niet in aanmerking:

- slaven, die wegens besmetting uit de samenleving zijn of moeten worden verwijderd. Ten aanzien van hen, die volgens de voorschriften der publicatie van den 7den September 1830 (*Gouvernementsblad* No. 13) zijn, of naar aanleiding van de verificatie, bedoeld in art. 7, nader mogten worden verklaard, verdacht van met een der daarbij aangeduide kwalen te zijn besmet, blijft de beslissing omtrent de toekenning eener tegemoetkoming opgeschort. De tegemoetkoming wordt niet toegekend indien de lijder binnen het jaar na de afkondiging dezer wet in de kolonie *Suriname* niet door de bij art. 9 der hiervoren genoemde publicatie aangeduide commissie, is gezond verklaard;

- slaven, die weggelopen of vermist zijn langer dan éene maand vóór den dag der verificatie, bij art. 7 bedoeld;

- tot dwangarbeid veroordeelde slaven, wier straf tijd binnen vier jaren na den 1sten Julij 1863 niet is geëindigd;

- kinderen, uit slavinnen geboren na de afkondiging dezer wet in *Suriname*.

Art. 10. De tegemoetkoming strekt niet slechts voor den persoon van den slaaf, maar ook voor zijne kleederen, kleen- en pluimvee en alle roerende goederen, die volgens koloniaal gebruik gescht worden hem in het bijzonder toe te behooren. Deze goederen worden zijn eigendom.

Art. 11. In overeenstemming met de volgens art. 7 ge-
verifieerde borderellen van aangifte, wordt van de te verleenen tegemoetkoming een staat opgemaakt, die gedurende der-

tig dagen na afloop van den bij evengemeld artikel bedoelden termijn, ter gouvernements-secretarie tot inzage van de belanghebbenden wordt nedergelegd.

Art. 12. Bijaldien de eigenaren of hunne gevolmagtigden zich met dien staat niet kunnen vereenigen, wordt hun vrijgelaten, binnen veertien dagen na den termijn, bij het vorig artikel bepaald, bij deurwaarders exploit verzet aan te teekenen ter gouvernements-secretarie, met vermelding der gronden van bezwaar.

Art. 13. Binnen veertien dagen na de dagteekening wordt, op straffe van verval, het verzet, door hem die het heeft gedaan, bij dagvaarding tegen de eerstkomende terechtzitting voor het gerechtshof der kolonie *Suriname* gebracht.

Ten dage dienende worden over en weder de sustennu mondeling toegelicht, zonder het ministerie van procureurs en zonder schriftelijke conclusiën.

Het hof doet ten spoedigste daarna nitspraak, ten ware het een nader onderzoek mogt bevelen, waartoe een termijn moet worden gesteld.

De nitspraak van het hof is voor geen hooger beroep vatbaar.

Art. 14. De tegemoetkoming, bij art. 8 bedoeld, wordt binnen drie maanden na de opheffing der slavernij aan den eigenaar of zijnen gevolmagtigde voldaan.

De betaling geschiedt in wissels, gulden voor gulden, af te geven door den Gouverneur op den Minister van Koloniën en betaalbaar éene maand na zigt bij de Nederlandsche Bank te *Amsterdam*, of wel, voor zoover verlangd wordt en de koloniale kas daartoe naar het oordeel van den Gouverneur bij magte is, te *Paramaribo* in wettig betaalmiddel.

Art. 15. In geval van geschillen over eigendomsrechten op slaven, of wanneer derden aanspraak maken op het bedrag der tegemoetkoming, of op een gedeelte daarvan, wordt de voldoening van het geheel uitgesteld tot dat partijen het eens zijn of dat het geschil bij eindvonnis is uitgewezen.

Art. 16. Het recht op de krachtens deze wet vastgestelde tegemoetkoming gaat verloren ten aanzien van de sommen, welke binnen vier jaren na de opheffing der slavernij niet zijn opgevorderd.

Art. 17. De opgaven, verklaringen, kwijtingen en verdere administratieve stukken, welke ingevolge de bepalingen van dit hoofdstuk worden vereischt, zijn niet onderworpen aan de belasting van het zegel.

DERDE HOOFDSTUK.

Van het bijzonder toezigt van den Staat.

Art. 18. Het bijzonder toezigt van den Staat over de vrijgemaakten, wordt opgedragen aan bezoldigde ambtenaren, wier werkring en bevoegdheid worden geregeld bij algemeene verordening.

Die ambtenaren mogen geen beheer voeren over plantages of eenig geldelijk belang hebben bij eenige onderneming op *Suriname*.

Art. 19. Het staats-toezigt heeft de strekking om de bij deze wet vrijgemaakten te beschermen en op te leiden tot het familie- en maatschappelijk leven:

door het weren van lediggang en het regelen der verplichting tot arbeid, zomede,

door bevordering van het school- en godsdienstig onderwijs; door het voorschrijven van de middelen tot ondersteuning der hulpbehoevenden en de verpleging der zieken;

voorts in het algemeen door het nemen van maatregelen, welke in het belang der vrijgemaakten of in dat der publieke orde noodig zijn.

Art. 20. De Gouverneur van *Suriname* is bevoegd vrijgemaakten, die zich door zedelijk gedrag en arbeidzaamheid gunstig onderscheiden, van het staats-toezigt te ontslaan.

VIERDE HOOFDSTUK.

Van de vrijgemaakten.

Art. 21. De vrij te maken slaven nemen eenen geslachtsnaam aan, onder welken zij, zooveel doenlijk familie'gewijze, worden ingeschreven in daartoe bestemde registers.

Van die inschrijving wordt hun een bewijs afgegeven, vermeldende: het nummer van inschrijving, den naam en de voornamen en den datum van geboorte of den vermoedelijken ouderdom.

De Gouverneur der kolonie draagt zorg dat de inschrijving geschied zij, bij de opheffing der slavernij.

Art. 22. Het gewoon burgerlijk en strafregt is op de

vrijgemaakten toepasselijk, behoudens de uitzonderingen, die het staatstoezigt gedurende den tijd, dien zij daaronder verkeer, noodzakelijk maakt.

Art. 23. De vrijgemaakten worden beschouwd als ingezetenen der kolonie.

Eerst na de opheffing van het staatstoezigt treden zij in het volle genot van het burgerrecht, behoudens voldoening aan de deswege bestaande bepalingen.

Art. 24. Gezette arbeid is verplichtend voor alle onder het bijzonder staatstoezigt geplaatsten, overeenkomstig de navolgende bepalingen:

A. *Voor hen die op plantages of gronden gevestigd of gewoonlijk werkzaam zijn geweest:*

§ 1. dat allen, van den ouderdom van en met 15 tot en met 60 jaren, gehouden zijn, om overeenkomsten te sluiten tot het verrigten van plantage-arbeid met planters of landbouw-ondernemers te hunner keuze;

§ 2. dat die overeenkomsten ten overstaan van den ambtenaar, bedoeld in art. 18, en overeenkomstig de deswege vast te stellen verordeningen, worden gesloten voor niet minder dan één jaar en niet meer dan drie jaren;

§ 3. dat de Gouverneur de bevoegdheid heeft om, in zoover hij dit tot handhaving van rust en orde noodig oordeelt, gedurende de twee eerste jaren na de in-werking-treding dezer wet, de keuze der vrijgemaakten tot het sluiten van overeenkomsten te beperken tot de divisie of het district, waarin zij op den 1sten Julij 1863 zijn gevestigd;

§ 4. dat zij, die binnen drie maanden na de opheffing der slavernij geene overeenkomsten hebben gesloten, door de zorg van het Bestuur worden te werk gesteld op Gouvernements-plantages of bij werken van algemeen nut;

§ 5. dat zij, die ouder dan zestig jaren zijn, blijven bij de gezinnen waartoe zij behooren, even als kinderen beneden vijftien jaren, die in elk geval hunne moeders volgen;

§ 6. dat de in de vorige paragraaf bedoelde ouden en kinderen gehouden zijn, naar hunne krachten en bekwaamheden, tegen een daaraan geëvenredigd loon, hunne diensten te verleenen aan den huurder of planter, met wien het hoofd van het gezin of de moeder der kinderen, de overeenkomst heeft gesloten.

B. *Voor hen, die niet op plantages of gronden gevestigd of gewoonlijk werkzaam zijn geweest:*

§ 1. dat zij, even als de gewezen plantage-slaven, van den ouderdom van en met 15 tot en met 60 jaren, gehouden zijn om overeenkomsten te sluiten tot het verrigten van arbeid of diensten met personen te hunner keuze;

§ 2. dat die overeenkomsten ten overstaan van den ambtenaar, bedoeld in art. 18, en overeenkomstig de deswege vast te stellen verordeningen, worden gesloten voor niet minder dan drie maanden en niet meer dan een jaar voor arbeid of diensten in de stad; indien zij zich voor plantagewerkzaamheden verbinden, zijn de bepalingen der §§ 2, 5 en 6 van de onderafdeeling A op hen toepasselijk;

§ 3. dat aan hen, die ten genoegen van dien ambtenaar bewijzen op zich zelve enig beroep, ambacht of bedrijf te kunnen uitoefenen ter voorziening in eigen behoeften en in die van hun gezin, daartoe de bevoegdheid wordt verleend tegen betaling van het patentrecht, dat bij algemeene koloniale verordening op het nit te oefenen beroep, ambacht of bedrijf wordt geheven. Van de verleende bevoegdheid wordt jaarlijks het schriftelijk bewijs hernieuwd;

§ 4. dat zij, die binnen drie maanden na de opheffing der slavernij geene overeenkomsten hebben gesloten, en zij die krachtens de hun verleende bevoegdheid, om op zich zelve te staan, geen beroep, ambacht of bedrijf uitoefenen, door de zorg van het bestuur, naar gelang hunner krachten en geschiktheid, worden te werk gesteld bij Gouvernements-plantages, of bij werken van algemeen nut;

§ 5. dat zij, die ouder dan zestig jaren zijn, en kinderen van twaalf tot vijftien jaren, in verhouding hunner krachten en bekwaamheden, ligten arbeid verrigten;

§ 6. dat kinderen tot en met den ouderdom van twaalf jaren niet van de moeders mogen gescheiden worden, terwijl kinderen van 12 tot 15jarigen ouderdom ook gescheiden van de moeder arbeiden.

VIJFDE HOOFDSTUK.

Algemeene bepalingen.

Art. 25. Het godsdienstig- en schoolonderwijs wordt van staatswege aangemoedigd en zooveel mogelijk ondersteund.

Art. 26. Tot het bezitten en dragen van wapenen, kan

aan de onder staatstoezigt geplaatsten en de volgens deze wet aan te voeren veld- en plantage-arbeiders, alleen in bijzondere omstandigheden vergunning worden verleend.

Art. 27. Met uitzondering van strafarbeid wordt alle arbeid op Gouvernements-plantages of bij werken van algemeen nut tegen loon verrigt, dat, even als de arbeid zelf, van Gouvernementswege bij tarief wordt geregeld.

De bepalingen van dat tarief gelden ook voor plantage-arbeid ten behoeve van bijzondere personen, in geval bij overeenkomst geene andere bedingen zijn gemaakt.

Een werkdag wordt berekend op acht uren arbeids in het veld of tien uren arbeids binnen de gebouwen; en een werkjaar op drie honderd werkdagen.

Art. 28. Wanneer voor militaire en andere transporten ten behoeve van de algemeene dienst, of voor werken van algemeen nut, geen vrijwilligers tegen billijk loon kunnen worden verkregen, is het bestuur bevoegd, om de onder het bijzonder staatstoezigt geplaatsten van en met 15- tot en met 60jarigen ouderdom, zoowel als alle andere veld- en plantage-arbeiders, daartoe op te roepen.

Art. 29. Lediggang en zwerverij zijn strafbaar volgens de bestaande en nader vast te stellen algemeene verordening.

Art. 30. De eigenaren zijn verplicht, om nog gedurende uiterlijk drie maanden na de opheffing der slavernij, huisvesting te verleenen aan de zoodanigen hunner gewezen slaven, die daarin niet hebben kunnen voorzien. Zij kunnen zich echter van die verplichting ontslaan door betaling der kosten van huisvesting elders, ten genoegen van den met het staatstoezigt belasten ambtenaar.

Daarentegen zijn die vrijgemaakten gehouden tot het verrigten van minstens vier dagen arbeid per week, ten behoeve van dengene, bij wien zij inwonen.

Art. 31. Het te werk stellen of huisvesten van hen, die onder staatstoezigt zijn geplaatst, zonder wettige overeenkomsten, is strafbaar met geldboete, invorderbaar bij lijfswang, overeenkomstig daaromtrent te maken algemeene verordeningen.

Art. 32. Van wege het bestuur wordt gezorgd, dat er voor hen, die onder staatstoezigt zijn geplaatst, gelegenheid zij tot geneeskundige hulp en verzorging van zieken:

op de plantages, door verordeningen, regelende de verplichting der huurders, om te voorzien in behoorlijke ziekenlocalen en in voldoende geneeskundige behandeling en verpleging; en elders, door het daarstellen, voor zooveel noodig, van hospitalen.

Zij, die krachtens bestaande verordeningen wegens besmettelijke ziekten uit de samenleving zijn verwijderd, worden voortdurend op kosten der koloniën in daartoe bestemde inrichtingen verpleegd.

Art. 33. Op den huurder van onder staatstoezigt geplaatsten rust de verplichting om voor hen en hunne gezinnen te voorzien in geschikte woningen, en voorts om aan hen de vereischte gronden ten gebruike af te staan tot het telen van voedingsmiddelen voor eigen behoefte; alles overeenkomstig nader vast te stellen verordeningen.

Art. 34. De vrijgemaakten, die niet op plantages zijn te werk gesteld, voorzien voor eigen rekening in huisvesting en geneeskundige behandeling, zoo van hen zelve als van hun gezin, indien bij het sluiten der overeenkomst tot werk of dienst niet anders is bedongen.

Art. 35. Het bestuur belast zich, zooveel noodig, met de huisvesting en verpleging van onverzorgde wezen en andere hulpbehoevenden.

Ter tegemoetkoming in de uitgaven hiervoor gevorderd, zijn de vrijgemaakten, die in de termen vallen overeenkomsten te sluiten, als veld- en plantage-arbeiders en zij, die volgens art. 24 B, § 3, als patentplichtigen beschouwd worden, aan eene jaarlijkse belasting onderworpen, de mannen van f 3 en de vrouwen van f 1,50.

Deze belasting wordt bij den aanvang van het jaar door de huurders in 's lands kas gestort, en in den loop des jaars door hen van het loon der arbeiders ingehouden, en door de patentplichtigen en andere op zich zelf staanden, bij de uitreiking van het bewijs, in bovengemelde § 3 bedoeld.

Art. 36. De straffen op het niet nakomen der overeenkomsten zijn:

voor den huurder: boeten, te verhalen bij lijfswang met of zonder vernietiging van de overeenkomst; in het eerste geval tegen schadeloosstelling, zoo daartoe termen bestaan;

voor den arbeider:

a. boeten, en bij niet-betaling daarvan, korting op loon;

b. strafarbeid aan de openbare werken.

Alles overeenkomstig daarvoor te maken verordening, waar-
bij tevens de bevoegde regter aangewezen en de wijze van
procederen omschreven wordt.

Art. 37. De Gouverneur van *Suriname* behoudt in bui-
tengewone gevallen de bevoegdheid, hem toegekend bij art. 78
van het Reglement op het beleid der regering in de kolonie
Suriname, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 9 Augustus
1832, No. 89 (*Gouvernements-blad* No. 13).

Art. 38. Uitgaven, uit deze wet voortvloeiende, worden
niet gedaan, dan nadat de daartoe vereischte sommen bij de
wet zijn toegestaan.

Art. 39. Jaarlijks, te beginnen over 1863, wordt door
Onzen Minister van Koloniën aan de Staten-Generaal gezon-
den een verslag omtrent de uitvoering, aan de tegenwoordige
wet gegeven.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden
geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoritei-
ten, Collegien en Ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de
naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te *Wiesbaden*, den 8sten Augustus 1862.

WILLEM.

De Minister van Koloniën,

G. H. UHLENBECK.

Uitgegeven den twee-en-twintigsten Augustus 1862.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(Na. 7.)

PROCLAMATIE.

De Gouverneur, aan de Slavenbevolking in de Kolonie
Suriname!

Het heeft Zijne Majesteit Onzen geëerbiedigden Koning be-
haagd den dag te bepalen, waarop de slavernij in de kolonie
Suriname voor altijd afgeschaft zal zijn.

Op den 1sten Julij 1863 zijt gij vrij!

Maar de Koning, verlangende allen die onder Hoogstdezelfs
vaderlijk gezag leven gelukkig te zien, heeft gewild, dat u
die blijde tijding reeds nu bekend gemaakt zou worden, op-
dat Gij in vreugde en tevredenheid, dat zoo zeer gewenschte
tijdstip alwachten kunt.

Van harte wensch ik U daarmede geluk, als ook mij zel-
ven dat het mij, als 's Konings vertegenwoordiger, gegeven is,
U die blijde mare aan te kondigen.

Ik durf er dan ook op rekenen, dat Gij, door Uwen
lust tot arbeid, door een onbesproken gedrag en door gehoor-
zaamheid aan Uwe meesters, bewijzen zult U de weldaad
waardig te willen betoonen, die U tegen den 1sten Julij 1863
verzekerd is.

Maar niet minder verwacht ik van U, dat Gij, na den dag
Uwer vrijwording, ordelijk en ondergeschikt aan het Bestuur,
Uwe pligten als vrije menschen zult betrachten, gerogeld wer-
kende tegen een billijk loon, waarover Gij naar welgevallen
zult kunnen beschikken tot verzorging van U zelve en de
Uwen.

Dasdoende zult Gij het mij gemakkelijk maken, de wijze
bedoelingen des Konings voor Uw toekomstig welzijn ten uit-
voer te leggen.

En om U des te beter in staat te stellen Uwe toekomstige
regten en verplichtingen te leeren kennen, zal van deze Pro-
clamatie en van de Wet, voor zoo ver die U betreft, eene
vertaling in het Neger-Engelsch worden gemaakt en bij deze
gevoegd.

Paramaribo, den 3 October 1862.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commies, belast met de functiën
van den Gouvernements-Secretaris,
J. E. WESENHAGEN.

NB. De vertolkte artikelen zijn:
1, 3, 10 en 18—36 der Wet op de
opheffing der slavernij, (G. B. No. 6).

(N°. 8.) PUBLICATIE van den 20sten October 1862,
betreffende het verleen van amnestie aan
weggelopen Slaven.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie *Suriname*.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet
te weten;

In overweging hebbende genomen dat onder de slaven die

achtervolgens van hunne meesters of van de plantaadjen
waartoe zij behooren zijn weggelopen, vermoedelijk zich de-
zulken bevinden, die alleen door vrees voor straf weerhouden
worden terug te keeren;

als ook dat in de kampen der wegloopers afstammelingen
van deze laatsten geboren zijn, die waarschijnlijk verlangen
uit die kampen te komen in het bewoonde gedeelte der kolonie;
Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Krachtens de daartoe verleende magtiging des Konings, te
bepalen, gelijk geschiedt bij deze:

Vertaling:

Enig artikeel.

Aan alle slaven die in vroe-
gere en latere jaren en nog in
den laatsten tijd zijn wegge-
loopen, en vrijwillig terugkee-
ren, wordt verzekerd dat zij,
niet zullen worden gestraft.

Degenen, die in de kampen
der wegloopers geboren zijn,
kunnen ook onbeschoornd zich
begeven tot de meesters of
naar de plantaadjen, die hun
bekend zijn als die hunner
moeders of grootmoeders.

En zal deze, benevens eene
vertaling daarvan in het Ne-
ger-Engelsch, op de gebrui-
kelijke wijze afgekondigd en
in het Gouvernements-Blad op-
genomen worden.

Na da enkri pisi disi.

Datti alla den katibo di ben
ronwe granoewe kaba, nanga
den di go we bakkten, effi
den di ronwe na da kriboi ten
nojaso — effi den srefi drai kon
bakka, Wi de pramisi den,
en da pramisi de voe troe troe,
datti voe da ronwe, di den
ronwe, den no sa kisi strafoe
voe datti.

So srefi toe den krioro voe
boesi, no ha voe frede toe,
den kan kon bakka na den
masra effi na da pranasi di den
denki den mama, effi Gran-
mama ben de liebi.

Voe alla soema kan sabi en
jere san da plakatti disi takki,
den sa doe so leki den njoensoe
voe doe alla ten voe meki hen
bikenti, en potti hen nanga di
den tjari abra na mengre tongo,
na koranti voe kondre.

Paramaribo, den 20sten October 1862.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commies, belast met de functiën
van den Gouvernements-Secretaris,
J. E. WESENHAGEN.

Gepubliceerd den 20sten October 1862.

De Hoofd-Commies, belast met de func-
tiën van den Gouvernements-Secretaris,
J. E. WESENHAGEN.

(N°. 9.)

RESOLUTIE van den 30 October 1862 No. 2,
bepalende de plaatsing in het Gouvernements-
blad van het Koninklijk besluit, dd. 23
September 1862, No. 75, betreffende eene
wijziging der laatste alinea van art. 3 van
het reglement op het verleen van pensioenen
aan burgerlijke ambtenaren in de Ne-
derlandsche West-Indische koloniën, en aan
derzelver weduwen en na te laten ouderlooze
wettige kinderen, vastgesteld bij Koninklijk
besluit van den 7den October 1848 No. 72
(G. B. van dat jaar No. 13).

De Gouverneur der Kolonie *Suriname*.

Ontvangen hebbende, bij ministeriële missive dd. 29
September d. j. La. B. No. 15/276, ter uitvoering, een af-
schrift van het Koninklijk besluit van den 23sten te voren
No. 75, betreffende eene wijziging der laatste alinea van
art. 3 van het reglement op het verleen van pensioenen
aan burgerlijke ambtenaren in de Nederlandsche West-Indi-
sche koloniën en aan derzelver weduwen en na te laten ou-
derlooze wettige kinderen, vastgesteld bij Koninklijk besluit
van den 7den October 1848 No. 72 (G. B. No. 13);

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen dat het vermeld besluit, achter deze resolutie,
in het Gouvernements-blad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 30sten October 1862.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commies, belast met de functiën
van den Gouvernements-Secretaris,
J. E. WESENHAGEN.